Lietas arhīva Nr. 106AA-0057-20/6
ECLI:LV:ZAT:2020:0608.173029120.4.S

SPRIEDUMS

Aizkrauklē 2020.gada 8.jūnijā

Zemgales apgabaltiesa
tiesnesis referents V.Sprudzāns
tiesneši E.Lenšs un I.Belicka

sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 1.aprīļa spriedumu /pers. D/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.[15]panta 4.daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 12.rotas jaunākais inspektors Valsts amatpersona 2020.gada 29.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu VM025821 par to, ka /pers. D/ 2020.gada 29.martā plkst.17.55 vadīja transportlīdzekli „/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Ikšķilē pa Kastaņu ielu virzienā no Lazdu ielas uz autoceļu P10 Inčukalns-Ropaži-Ikšķile, atrodoties alkohola ietekmē. Minimālā alkohola koncentrācija /pers. D/ izelpas gaisā konstatēta 2,33 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs.

Alkohola ietekmes pārbaude veikta ar alkometru „AlcoQuant 6020" Nr.A107400.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta 1.daļu ir iestājies transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

/pers. D/ pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 28.panta 1.daļas 1.punkta „a" apakšpunktu un atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta 4.daļā *(lietas 2.lapa)*.

[2] Ar Zemgales rajona tiesas 2020.gada 1.aprīļa spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu LAPK 149.[15]panta 4.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, ka viņš 2020.gada 29.martā plkst.17.55 vadīja transportlīdzekli „/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, Ikšķilē pa Kastaņu ielu virzienā no Lazdu ielas uz autoceļu P10 Inčukalns-Ropaži-Ikšķile, atrodoties alkohola ietekmē. Minimālā alkohola koncentrācija /pers. D/ izelpas gaisā konstatēta 2,33 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs.

/pers. D/ sodīts par šo pārkāpumu ar administratīvo arestu uz 12 diennaktīm, naudas sodu 1300,00 *euro*, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem (*lietas 19.-23.lapa*).

[3] Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis /pers. D/, lūdzot atcelt to un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Zemgales rajona tiesas spriedums nav pamatots pēc būtības, jo lieta netika izskatīta vispusīgi un objektīvi, kā arī Zemgales rajona tiesa nepareizi piemērojusi un iztulkojusi materiālo tiesību normu (LAPK 149.[15]panta 4.daļas nosacījums), kas ietekmēja lietas izspriešanu.

[3.1] Spriedumā bez jebkāda pamatojuma ir norādīts, ka viņš ir administratīvi sodīts, lai gan nav norādīts, kad, kas un kādā procesā uzlicis viņam administratīvo sodu. Viņš neatceras gadījumu, kad būtu sodīts, līdz ar to lūdz tiesu izprasīt pierādījumus par viņa administratīvo un krimināło sodāmību no LR Iekšlietu ministrijas Informācijas centra.

[3.2] Sūdzībā norādīts, ka viņš piekrita protokolam par alkometra rādījumiem, līdz ar to ir atzinis vainu administratīvajā pārkāpumā, kas atzīstams par vainu mīkstinošu apstākli. Līdz ar to visu trīs soda veidu vienlaicīga piemērošana viņam ir nesamērīga un nepamatota; tiesa nav izvērtējusi piemērojamo soda veidu pamatotību konkrētajā lietā.

[3.3] Apelācijas sūdzībā citēti LAPK 289.[22]panta nosacījumi un LAPK 289.[12]panta noteikumi ar akcentu uz LAPK 289.[12]panta 2.daļas 2.punktu, ka, izskatot sūdzību, tiesa atceļ lēmumu un izbeidz lietu.

[3.4] Sūdzībā arī lūgts pieņemt nekavējošu lēmumu par arestētās automašīnas „/TL marka/", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atdošanu tās īpašniekam /pers. D/ (*lietas 25.-27.lapa*).

Motīvu daļa

[4] Saskaņā ar LAPK 289.[21]pantu apelācijas sūdzību pamatā izskata rakstveida procesā.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka lietu iespējams izlemt rakstveida procesā pēc lietā esošajiem materiāliem, ievērojot to, ka apelācijas instances tiesai ir pieejama informācija no Sodu reģistra gan par personas sodiem administratīvo pārkāpumu procesā, gan arī par to, vai persona ir sodīta krimināłprocesu ietvaros.

[5] *Rakstveida procesā izskatījusi apelācijas sūdzību, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā minētos argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesas 2020.gada 1.aprīļa spriedums ir atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma.*

[6] Apelācijas instances tiesa, izvērtējot Zemgales rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams kā attiecībā uz pārkāpuma kvalifikāciju, tā arī pie atbildības saucamās personas vainu un piemēroto sodu.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē pirmās instances tiesas pieļautus materiālo un procesuālo tiesību normu pārkāpumus vai šo normu nepareizu piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā, kā arī nesaskata iemeslus, kas varētu būt par pamatu rajona tiesas taisītā sprieduma atcelšanai, grozīšanai vai lietas nosūtīšanai jaunai izskatīšanai.

Konstatējams, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izspriedusi lietu, atzīstot, ka /pers. D/ ir vainīgs LAPK 149.[15]panta 4.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Turklāt šis fakts iesniegtajā apelācijas sūdzībā pēc būtības arī netiek apstrīdēts.

[7] LAPK 149.[15]panta 4.daļa paredz atbildību par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. D/ vaina viņam inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta gan ar administratīvā pārkāpuma protokolā VM025821 konstatētajām ziņām par faktiem, gan ar alkometra „AlcoQuant 6020", sērijas Nr.A107400, izdrukām un transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu Nr.NB371604, kurā norādīts, ka /pers. D/ veikta alkohola koncentrācijas izelpas gaisā pārbaude, konstatējot alkohola ietekmi 2,33 promiles, gan ar Reģionālās pašvaldības policijas Ikšķiles novada nodaļas inspektora Valsts amatpersona ziņojumu (*lietas 2., 4.-6.lapa*).

[8] Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedumā ir sniegts pierādījumu novērtējums atbilstoši LAPK 244.pantā noteiktajam – pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskats, ka Zemgales rajona tiesas spriedums nav pamatots, ka lieta netika izskatīta vispusīgi un objektīvi, ka rajona tiesa nepareizi piemērojusi un iztulkojusi materiālo tiesību normu, nav pamatots.

Turklāt iesniegtajā apelācijas sūdzībā nav nekādu norāžu par to, kā šajā daļā izpaudusies pirmās instances tiesas sprieduma nepareizība.

Norādītajos apstākļos apelācijas instances tiesa atbilstoši LAPK 289.[22]panta 1.daļas un LAPK 289.[13]panta 3.daļas noteikumiem pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā minētajai motivācijai, to neatkārtojot.

[9] Rajona tiesas spriedumā pamatoti norādīts, ka /pers. D/ ir administratīvi sodīts, jo no apelācijas instances tiesas tiesnešiem pieejamās uzziņas par personas sodiem APK procesā SR redzams, ka, piemēram, 2020.gada 9.martā /pers. D/ uzlikts administratīvais sods par LAPK 167.[2]panta 2.daļā paredzētu pārkāpumu, savukārt 2020.gada 14.martā – par LAPK 171.panta 1.daļā paredzētu pārkāpumu *(lietas 42.lapa)*.

Kā izriet no pirmās instances tiesas spriedumā minētā, fakts par /pers. D/ administratīvu sodīšanu ņemts vērā kā /pers. D/ personību raksturojoša informācija, un spriedumā norādīt, kad, kas un kādā procesā uzlicis viņam administratīvo sodu, konkrētajā gadījumā, ja šis fakts netiek ņemts vērā kā atbildību pastiprinošs apstāklis atbilstoši LAPK 34.panta 1.daļas 2.punktam, arī nebūtu nepieciešams.

Minētā iemesla dēļ lietā nav nepieciešamas ziņas par /pers. D/ kriminālo sodāmību.

Tāpat /pers. D/ personību raksturojoša informācija ir iesniegtajai apelācijas sūdzībai pievienotajā 2018.gada 10.maija darba līguma Nr.970, kas noslēgts ar SIA /Nosaukums/, kopijā un SIA /Nosaukums/ par /pers. D/ sniegtajā 2020.gada 14.aprīļa raksturojumā, kas kopumā vērtējams kā pozitīvs *(lietas 28.-30.lapa)*.

Ieskatāms, ka Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras 2020.gada 14.aprīļa informācijai izdrukas veidā par sociālās apdrošināšanas iemaksām un apdrošināšanas periodiem *(lietas 31.-32.lapa)* šobrīd nav nekādas ietekmes izskatāmajā lietā.

Apelācijas instances tiesa ievēro, ka iesniegtajā apelācijas sūdzībā nav arī norādīts, kāda pierādoša nozīme ir šiem apelācijas sūdzībai pievienotajiem dokumentiem un ar kādu mērķi tie sūdzībai pievienoti.

[10] Apelācijas instances tiesas ieskatā, pirmās instances tiesa pareizi ir norādījusi, ka saskaņā ar LAPK 33. un 34.pantu ne tikai atbildību pastiprinoši, bet arī atbildību mīkstinoši apstākļi nav konstatējami.

[10.1] Atzīmējams, ka piekrišana protokolam par alkometra rādījumiem pati par sevi vēl nav uzskatāma par vainas atzīšanu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Turklāt, ja persona nepiekrīt pārbaudes rezultātiem, atbilstoši Ministru kabineta 2018.gada 27.novembra noteikumu Nr.719 „Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" 4.punktam (noteikumu redakcijā, kas bija spēkā nodarījuma izdarīšanas brīdī) transportlīdzekļa vadītājs tiktu nogādāts ārstniecības iestādē, kas nodrošina medicīniskās pārbaudes veikšanu transportlīdzekļa vadītājam.

[10.2] Norādāms, ka vainas atzīšana administratīvajā pārkāpumā nav likumā paredzēta kā apstāklis, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 33.panta 1.daļas 1.punktu atbildību mīkstina apstāklis, ka vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto.

Šāda izdarītā vaļsirdīga nožēlošana no iesniegtajā apelācijas sūdzībā rakstītā neizriet.

[11] Saistībā ar visu trīs soda veidu vienlaicīgu piemērošanu norādāms, ka saskaņā ar LAPK 32.panta 1.daļu sods par administratīvo pārkāpumu tiek uzlikts ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu (izskatāmajā lietā nosaka likums – LAPK), stingrā saskaņā ar šo kodeksu.

Tā kā LAPK 149.[15]panta 4.daļas sankcijā par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir paredzēts vienlaikus piemērot gan administratīvo arestu no 10 līdz 15 diennaktīm, gan naudas sodu no 1200,00 *euro* līdz 1400,00 *euro*, gan arī transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 gadiem, nav pamatoti uzskatīt, ka pirmās instances tiesai kādu no šiem sodiem bija tiesības nepiemērot.

Pirmās instances tiesa sodus ir noteikusi atbilstošās panta daļas sankcijā noteiktajos ietvaros, motivējusi administratīvā aresta un naudas soda noteikšanu virs minimālā apmēra.

Atzīmējams, ka piemērotais administratīvais arests 12 diennaktis ir tuvāks panta sankcijas minimālajai robežai, savukārt transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana panta sankcijā bez alternatīvām iespējām ir konkrēti noteikta uz 4 gadiem, un likums šobrīd nav paredzējis iespēju ne to samazināt, ne arī noteikt bargāku, turklāt, kā jau iepriekš norādīts, nav tiesiska pamata to arī nenoteikt.

Arī LAPK 29.panta 4.daļā noteikts, ka personai par transportlīdzekļa [..] vadīšanu alkohola reibumā vai narkotisko, vai citu apreibinošu vielu ietekmē transportlīdzekļa [..] vadīšanas tiesības atņem uz izdarītā pārkāpuma sankcijā noteikto termiņu.

[12] Norādītajos apstākļos nav pamata apmierināt apelācijas sūdzībā izteikto lūgumu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

[13] Sakarā ar iesniegtajā apelācijas sūdzībā izteikto prasījumu pieņemt lēmumu par arestētās automašīnas „/TL marka/" atdošanu tās īpašniekam lietas materiālos redzams, ka tāds 2020.gada 23.aprīlī faktiski arī ir pieņemts un tā eksemplāru norādītajā datumā /pers. D/ ir saņēmis (*lietas 38.lapa*).

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[22]pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Zemgales rajona tiesas 2020.gada 1.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis referents V.Sprudzāns

Tiesneši E.Lenšs

I.Belicka